

er, at omtrent 16,000 Mennesker have Ret til at fordre sig repræsenterede ved en Folke-
thingsmand og ikke det, at 120,000 Mennes-
ker ikke skulle have større Ret paa et Sted
end 14 eller 16,000 paa et andet Sted.
Naar de Herrer virkelig ere enige i at ville
søge Grundlovens Bestemmelser gennemførte,
har jeg ingen Tvivl om, at vi fra denne
Side ville med stor Taknemmelighed gaa
med, og jeg tør i alt Fald med Bestemthed
sige, at jeg skal gjøre det.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Sa, kjøndt jeg selvfølgelig nødig kommer
tilbage paa dette Spørgsmaal om den da-
værende Ministers Stilling, efter at jeg
allerede et Par Gange har rørt ved det,
maa jeg dog nedlægge Indsigelse imod, hvad
det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die
Valgkreds (Tauber) udtalte. Han vil i ved-
kommende Skrivelse finde, at Ministeren er-
klærer sig villig til at forhandle med Ud-
valget, saa snart der foreligger bestemte
Forslag, som kunne afgive Grundlag for
videre Forhandling. Som jeg tillod mig at
ansføre før, var Meningen altsaa den, at medens
han ikke vilde forhandle med Udvalget om
et Forslag, der var afgivet Aaret i Forveien
af et andet Udvalg, var han villig til at
forhandle med Udvalget, naar det bød ham
selvstændige Forslag, der vare formulerede
af selve dette Udvalg, og jeg tror, det er
det Seebvanlige og altid har været saaledes,
at det er det, der skal være Basis for
Forhandling mellem Ministeren og Ud-
valget.

Bajer: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for
Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer)
har under Forudsætning af Thingets
Samtykke (Ophold) Ordet for 3die Gang.

Bajer: Jeg afstod fra Ordet forrige
Gang og antog derfor ikke, at det regnedes
for at have Ordet. Jeg afstod derfra, fordi
det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te
Valgkreds (Høgsbro), der begjærede Ordet
omtrent samtidig med mig, var Ordfører for-
rige Gang, og det gjaldt en Dplysning om
Udvalgets Stilling. Det lader imidlertid
til, at denne Dplysning ikke er forstaaet rigtig
fra Ministerbordet. Jeg tror, at Udvalget i
1882 har sig fuldstændig korrekt ad. I det
foregaaende Aar, i Samlingen 1880—81,
blev nemlig dets Arbejder afbrudte ved en
Dpløsning af Folkethinget den 7de Mai.
Der træffer os ikke nogen Vebredelse for,
at vi ikke før i Udvalget naaede at blive

færdige med Arbejdet, thi det var et meget
stort Arbejde, en fuldstændig Omlægning af
Kredsen, som forelaa i Endringsforslag fra
Mindretal. Som jeg allerede har bemærket
den forrige Gang, jeg havde Ordet, blev
Betænkningen den 20de April 1881 sendt til
den daværende Indenrigsminister, men han
havde ikke svaret endnu, da Samlingen blev
afbrudt ved Dpløsningen af Folkethinget den
7de Mai 1881. Da var Stillingen den, at
Udvalget var delt i fem Mindretal, men der
var den største Sandsynlighed for, at der
kunde være kommet Enighed til Stede, der-
som der var kommet en loyal Forhandling
i Stand mellem Ministeren og Udvalget.
At man ikke vilde gaa ind paa Regeringens
Forslag, var det Gnefte, som var klart.
Men hvad skete? Da Forslaget næste Gang
blev forelagt, da forelagde Regeringen det
Forslag, om hvilket Ministeren maatte kunne
vide i Forveien, at det ikke kunde vinde Flertal
i Thinget. Sa, der var nok taget
Hensyn til de Bemærkninger, der vare komne
fra Højremindretallet, men der var aldeles
intet Hensyn taget til de andre Udvalgs-
medlemmer, kjøndt det var klart af alt Fore-
liggende, at det havde meget stor Sandsyn-
lighed for sig at faae en fuldstændig Omlæg-
ning af Kredsen. Da Udvalget kom sammen
igjen det følgende Aar, var jo Intet natur-
ligere, end at man sendte den foreliggende
Betænkning til Ministeren og bad ham om
at komme til Stede i Udvalget for at faae
Forhandling paa dette Grundlag, efter som
Regeringsforslaget maatte siges at være paa
Forhaand dødsdømt.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Det ærede Medlem har slet ikke kunnet mod-
sige Noget af det, som jeg har sagt. Jeg
skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa,
at de senere Skrivelser kjender jeg ikke; men
den Skrivelse, som jeg har omtalt, var en
ganste anden end den, det ærede Medlem sig-
tede til. Den er nemlig dateret den 15de
Februar 1882. Det ærede Medlem antede
over, at Ministeren det andet Aar er kommen
med samme Forslag som det første Aar. Jeg
tror nok, at det er i Henshold til, hvad der
pleier at ske; thi det kan det ærede Medlem
ikke nægte, at vel var der afgivet en Betænk-
ning Aaret i Forveien, men Thinget havde
ikke taget Stilling overfor den. Jeg tror, at
en Minister i saa Tilfælde pleier at fremsføre
Sagen for Thinget igjen i samme Form, for
at se, hvad Thinget mener om Sagen.
En afgiven Betænkning er ikke det Samme
som en Beslutning af Folkethinget og kan
ikke have samme Betydning for Regeringen
som en Beslutning af Folkethinget.